

כדורגל

חלומות בעגול

טעמו של הניצחון הוא משכר. ולפעמים גם משקר.
 כאשר הצליחה ניבחות הכדורגל הישראלי לגבור בסיאול, בירת קוריאה הדרוסי, מית על נבחרותיהם של יפאן וקוריאה, במיסגרת המישחקים הקדם-אולימפיים, נדמה היה שחל מיפנה בהיסטוריה רצופת האכזבות של הכדורגל הישראלי.
 הניצחונות היו משכנעים. הם לא היו סרי מזל עיוור, שערים מיקריים או העדפה בשיפוט. לתבקייע בסיאול שלוש פעמים רצופות את שערה של ניבחרת יפאן, ועוד שלוש פעמים את שערה של ניבחרת דרום-קוריאה בביתה, אין זה דבר של מה בכך. היה זה הישג ראוי להערכה שרק לעיני תים רחוקות זוכה בו ניבחרת כדורגל ישראלית כלשהיא.

דמתי נאכק עז הכדור עם שוער יפאן כרטיס-כניסה למפלות

קיעו היו מיקריים בהחלט. המסקנה ה- עתידה שהתבשקה: זו אותה ניבחרת אפילו בלי שינוי האדרת. רק בשינוי ה- תוצאות.
 לקברניטי הניבחרת ולעסקני ההתאחדות לכדורגל היו תירוצים והסברים לרוב באשר לרמת מישחקה של הניבחרת הישראלי. הם הסבירו זאת בעייפות מהמסע לקוריאה, בהתרגשות ערב המישחק היגורלי, באדישות ובזלזול נוכח היתרון שתושג כבר בשלב המוקדם. אבל קשה להאמין שאפילו צירוף של גורמים אלה יחד עלול לשנות את תמונת הניבחרת בצורה כה קיצונית.
 יותר ויותר מתגבשת ההכרה כי ניצחונה של ישראל על יפאן ודרום-קוריאה נובע מחולשתן של אלה יותר מאשר משיפור סתאומי ומפתייע ברמת-הכדורגל הישראלי. ישראל השיגה אומנם את הכרטיס למונטריאול, אלא שכרטיס זה עלול להיות כרטיס למסע של כישלונות שיגרום רק מפחיןפש לאוהדי הכדורגל הישראלי.

אין מה לחפש. טורניר הכדורגל היגורלימפי אינו מהמאורעות המטעריים. אין להשוותו כלל למישחקי אליפות העולם. אפילו במיסגרת המישחקים האולימפיים עצמם תופסים מישחקי הכדורגל חשיבות שולית בלבד.
 הניבחרות הנוטלות חלק במישחקים אלה, הוציא את הניבחרות המזרח-אירופאיות, הן ניבחרות של חובבים. שרובן אינן משקפות את רמת הכדורגל האמיתית בידינותיהן. אבל אפילו מול קבוצות אלה אין לניבחרת ישראל ברמתה כפי שהגגגלתה השבוע, מה לחפש.
 נכון שעצם ההשתתפות במישחקים היגורלימפיים היא כבוד בפני עצמו. נכון גם שסיסמת האולימפיאדה לפיה ההשתתפות במישחקים בילבד היא החשובה ולא הניצחון בהם, חלים גם על ניבחרת הכדורגל הישראלי. חשוב, מבחינה מדינית ולאומית, שישאל תיוצג ככל היותר באירוע הספורט העולמי הראשון במעלה.
 אבל כל מי שתלה תיקוות כי השתתפות מעין זו תביא הישגים משמעותיים לספורט הישראלי וכי נוצר מיפנה ברמת הניבחרת הלאומית בכדורגל — עשוי עוד להתאכזב מרה.

אולימפיאדת מונטריאול. אלא שהמישחק עצמו היה בו כדי לנפץ את כל האשליות. התיקווה שכאילו בדרך נס, מבלי שיגיש הבחין בכך, התגבשה בישראל ניבחרת כדורגל מעולה, שיש לה סיכוי להתמודדות מכובדת בזירת הכדורגל היגורלימפי, לא היה לה על מה לסמוך.
 35 אלף הצופים שחזו במישחק של הניבחרת הישראלי באיצטדיון רמת-גן, ראו מול עיניהם ניבחרת יריבה סימפאית, שלא נפלה ברמת מישחקה מהניבחרת הישראלי. אם לא עלתה עליה. הקבוצה היפאנית תקפה ברוב שלבי המישחק את השער הישראלי, יזמה את מרבית האירועים במיגרש. אילו היתה התוצאה בסיום המישחק 4:1 לטובת היפאנים ולא לטובת ישראל, לא היה איש תמה. מול היפאנים, שבהחלט אינם מהווים מעצמת כדורגל, שישחקו הכדורגלנים הישראליים, הוציא את 20 הדקות הראשונות של המישחק, מישחק גירסה. חסר ברק ותיכנון. לפחות שלושה מהשערים שה-

אלה, זכתה הניבחרת בניצחונות כל כך משכנעים — ייתכן שאנחנו הם הטועים. רבים מישחקני הכדורגל בארץ כבר החלו לטפח אשליות ולחלום חלומות באספמיה, כשבסתר ליבם מקננת תיקווה כמוסה, שיגרם העזו להביעה בפומבי, כאילו הנה נולד הסיכוי לעלייתה של ישראל על מפת מעצמות הכדורגל.
 עד שהחלו השבוע, ברמת-גן, מישחקי הגומלין במיסגרת הטורניר הקדם-אולימפי, פי, שעמדו לחרוץ איוז משלוש הניבחרות תיוכה בכרטיס הכניסה לאולימפיאדת מונטריאול.
 אותה הגברת. גם במישחק שנערך השבוע ברמת-גן נגד ניבחרת יפאן, ניצחה ניבחרת הכדורגל הישראלי. התוצאה היתה משכנעת גם. ארבעת השערים שהבקיעו משה שוויצר, גרעון, דמתי ויצחק שום, מול השער הכודד שהבקיעו חיפאניס, הציבעו לכאורה על עליונות מוחלטת. הם גם היקנו לישראל סופית את כרטיס הכניסה לטורניר הכדורגל של

שני ניצחונות אלה והדיווחים הגלבהים של הכתבים הישראליים אשר ליוו את הניבחרת על הדרך בה הושגו הניצחונות, גרמו להתלהבות לא מעטה לקהל אוהדי הספורט בארץ. שכן, לפני יציאתה לקוריאה, לא תלה איש תיקווה מופרות ביכולתה של הניבחרת.
 במישחקי-המיבחן שלה היא התגלתה כניבחרת אפורת. שאינה מבוססת, כבעבר, על כוכבים בודדים מסוגם של רפי לוי, שיעי גלור, שפיגל או שפיגלר, אלא על עבודת-צוות יעילה והדדית. יותר מזה, אי יכולתה של הניבחרת להתעלות, לפני צאתה לסיאול, עוררה נגדה ביקורת קשה.
 מבקריו של מאמן הניבחרת אברהם שוויצר, והם לא היו מעטים, שמחו לאיד בעיקבות כל תקלה או חולשה שהתגלו בניבחרת.
 שני הניצחונות בסיאול טרפו את כל הקלפים. הם השתיקו את מבקריו של שוויצר ואת תובעי תפטרותו, עוד לפני תום חוזהו ב-1978. הם גרמו להערכה מחודשת של הניבחרת מצד כל המבקרים המיקצועיים. אם למרות הביקורת, אמרו

היי חופשייה עם או-בֵּה

הטמכיון הקטן שכבש את העולם

עשה כמוני הצת בריאון

הסיגריה האמריקנית החדשה

בטעם המופלא, באורך ענק של

120

מילימטר

L.T. BROWN BY KENT

120 MILLIMETERS

IT TASTES TERRIFIC

Made in U.S.A.